

Jeg tror og håber stadig på, at der er vilje i regeringen, men jeg må sige, at jeg forstår også godt lidt bekymringen hos SF, for jeg synes ikke, der er kommet nogle konkrete udspil til, hvad Danmark så kan gøre for at påvirke situationen i EU, men der håber jeg, at ministeren vil gøre mine bekymringer til skamme.

Så vil jeg sige til forslaget, at jeg synes, der er nogle skønhedspletter i det. Altså for det første formuleringen om, at man klart skal tage afstand fra udspil fra Europa-Kommissionen, der er mindre vidtgående, er jo måske lige lovlig betonagtig. Man kan jo godt forestille sig en situation, hvor det kan være fordelagtigt for Danmark at gå ind at støtte et forslag, som ikke lige er SF's linje, men som dog måske kan samle et flertal i EU. Dette blot nævnt.

For det andet, og det er sådan set den bekymring, som SF's ordfører kom med: Hvis nu vi sådan bare liberaliserer verdenshandelen, så ved vi også godt, at det skaber nogle problemer. Jeg tror ikke, at SF's ordfører er uenig i det, jeg står og siger her. Men det er klart, hvis man ikke giver de fattigste lande i verden nogle muligheder for at beskytte deres egne markeder i en overgangsperiode, så har de jo ikke en jordisk chance for at klare sig i et liberalt marked. Det kan godt være, at SF's ordfører er liberal, men jeg er socialliberal i den henseende.

Kl. 17.55

Til sidst vil jeg sige om det kunstneriske indtryk i bemærkningerne, at jeg havde sådan mere fornemmelsen af at læse et debatindlæg i Ekstra Bladet end bemærkninger til et beslutningsforslag i Folketinget. Jeg er sådan set ikke uenig i det, der står, men det er måske lidt frejdigt formuleret. Jeg går ud fra, at det skyldes den sociale indignation, som har præget forslagsstillerne i det her tilfælde.

Det Radikale Venstre kan altså støtte forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo særegent at skulle opleve på det her område, at vi ser, at de partier, som kalder sig liberale og liberalister, ikke, når det kommer til stykket, vil være med til at gennemføre et frit marked med åbne grænser for eksporten fra f.eks. ulandene, mens partier, der bestemt ikke er liberalistiske, som f.eks. Enhedslisten – og for os er der langtfra noget helligt princip om, at fri-

handel nødvendigvis skulle være det bedste i alle situationer – er positive.

Vi ser altså her, at de kendte kategorier bliver vendt på hovedet, og det er jo ganske interessant. Det har selvfølgelig sin årsag i, at der i EU-landene og også i Danmark er nogle økonomiske interesser forbundet med opretholdelse af de privilegier, som ligger i støtteordningerne. Det er jo meget enkelt. Men de må altså efter vores opfattelse vige for hensynet til de fattige lande og deres muligheder for at kunne eksportere. Vi kan ikke tillade os at opretholde en protektionisme, som forhindrer de fattigste lande i at opbygge deres økonomi.

Derfor er det efter min opfattelse skuffende, at regeringen og regeringspartierne ikke har været i stand til i den her debat at kunne konkretisere, hvordan de mener, at sukkerproblemet bør løses. Hvis det så var sådan, at man havde sagt, at det, som er foreslået af SF, som Enhedslisten også er enig i, syntes man ikke var den rigtige måde, det var skruet sammen på, hvis man havde det sådan, at man ville være lidt mindre liberalistisk og så måske sikre en fortrinsstilling for bestemte ulande, som det blev antydnet fra Venstres ordfører, hvis man havde nogle bestemte sociale hensyn, så havde det været rimeligt, at det var blevet nævnt.

Vi havde en sag i Europaudvalget, hvor der var nogle sociale hensyn at tage til nogle italienske landmænd, der var gået fallit. Det gør absolut indtryk på Enhedslisten, hvis man kan komme med sådanne konkrete argumenter, og så ønsker vi bestemt ikke at være liberalister, for det at være liberalist betyder jo også nogle gange, at man ikke er social.

Hvis det var sådan, at det var sådan nogle hensyn, der spillede ind fra regeringens side, så havde det ærlig talt været rimeligt, at det var blevet nævnt, og at man havde kunnet komme her til debatten og sige helt præcist, hvad det var, man ville.

Hvis man ikke er i stand til det på nuværende tidspunkt i de forhandlinger, der skal køre i EU, hvordan forestiller man sig så, at det nogen sinde skal kunne blive udformet på en sådan måde, at det bliver ordentligt? Jeg må indrømme, at det forstår jeg simpelt hen ikke en pind af.

Altså en ting er, at regeringen er passiv, men at den samtidig siger, at der er en række ting, som den vil have opfyldt, og så intet gør for at få dem opfyldt, det synes jeg simpelt hen ikke er ordentligt arbejde. Derfor vil jeg meget stærkt opfordre regeringspartierne og ministeren til at